तुष्टुवुर्देवताः सर्व्वाः सिद्धाश्च सह चारणैः । अपूजयन्महेष्वासा धार्त्तराष्ट्रा नरोत्तमं । १८७०
कर्णं रथवरश्रेष्ठं श्रेष्ठं सर्व्वधनुष्मतां । ततः कर्णो महाराज ददाह रिपुवाहिनीं ।
कक्षमिद्धो यथावह्निर्निदाघे ज्वलितो महान् । ते वध्यमानाः कर्णेन पाण्डवेयास्ततस्ततः ।
प्राद्रवन्त रणे भीताः कर्णं दृष्ट्वा महारथं । तत्राक्रन्दो महानासीत् पाञ्चालानां महारणे ।
वध्यतां सायकैस्तीक्ष्णैः कर्णचापवरच्युतैः । तेन शब्देन वित्रस्ता पाण्डवानां महाचमूः ।
कर्णमेकं रणे योधं मेनिरे तत्र शात्रवाः । तत्राद्भुतं पुनश्चक्रे राधेयः शत्रुकर्षणः । १८७५
यदेनं पाण्डवाः सर्व्वे न शेकुरभिवीक्षितुं । ययौघः पर्व्वतश्रेष्ठमासाद्याभिप्रदीर्य्यते ।
तथा तत् पाण्डवं सैन्यं कर्णमासाद्य दीर्य्यते । कर्णोऽपि समरे राजन् विधूमोऽग्निरिव ज्वलन् ।
दहन् तस्थौ महाबाहुः पाण्डवानां महाचमूं । शिरांसि च महाराज कर्णश्चैव सकुण्डलान् ।
बाहूंश्च वीरो वीराणां चिच्छेद लघु चेषुभिः । हस्तिदन्तसरून् खड्गान् ध्वजाञ्छक्तीर्हयान् गजान् ।
रथांश्च विविधाञ्चाजन् पताका व्यजनानि च । अक्षांश्च युगयोक्त्राणि चक्राणि विविधानि च । १८८०
चिच्छेद बहुधा कर्णो योधव्रतमनुष्ठितः । तत्र भारत कर्णेन निहतैर्गजवाजिभिः ।
अगम्यरूपा पृथिवी मांसशोणितकर्द्दमा । विषमश्च समश्चैव हतैरश्वपदातिभिः ।
रथैश्च कुञ्जरैश्चैव न प्राज्ञायत किञ्चन । नापि स्वे न परे योधाः प्राज्ञायन्त परस्परं ।
घोरे शरान्धकारे तु कर्णास्त्रे च विजृम्भिते । राधेयचापनिर्मुक्तैः शरैः काञ्चनभूषणैः ।
संछादिता महाराज पाण्डवानां महारथाः । ते पाण्डवेयाः समरे राधेयेन पुनः पुनः । १८८५
अभज्यन्त महाराज यतमाना महारथाः । मृगसङ्घान् यथा क्रुद्धः सिंहो द्रावयते वने ।
पाञ्चालानां रथश्रेष्ठान् द्रावयन् शात्रवांस्तथा । कर्णस्तु समरे योधांस्त्रासयन् सुमहायशाः ।
कालयामास तत् सैन्यं यथा पशुगणान् वृकः । दृष्ट्वा तु पाण्डवीं सेनां धार्त्तराष्ट्राः पराङ्मुखीं ।
तत्र जग्मुर्महेष्वासा रुवन्तो भैरवान्ववान् । दुर्य्योधनो हि राजेन्द्र मुदा परमया युतः ।
वादयामास संहृष्टो नानावाद्यानि सर्व्वशः । पाञ्चालापि महेष्वासा भग्नास्त्वाश्च नरोत्तमाः । १८९०
न्यवर्त्तन्त यथा शूरं मृत्युं कृत्वा निवर्त्तनं । तान्निवृत्तान्रणे शूरान्राधेयः शत्रुतापनः ।
अनेकशो महाराज बभञ्ज पुरुषर्षभः । तत्र भारत कर्णेन पाञ्चाला विंशतीरथाः ।
निहताः सायकैः क्रोधाच्छेदयश्च परःशताः । कृत्वा शूरान्यथोपस्थान् वाजिश्रेष्ठांश्च भारत ।
निर्म्मनुष्यान् गजस्कन्धान् पदातींश्चैव विद्रुतान् । आदित्य इव मध्याह्ने दुर्निरीक्ष्यः परन्तपः ।
कालान्तकवपुः शूरः सूतपुत्रोऽभ्यराजत । एवमेतन्महाराज नरवाजिरथद्विपान् । १८९५
हत्वा तस्थौ महेष्वासः कर्णोऽरिगणसूदनः । यथा भूतगणान् हत्वा कालस्तिष्ठेन्महाबलः ।
तथा स सोमकान् हत्वा तस्थावेको महारथः । तत्राद्भुतमपश्याम पाञ्चालानां पराक्रमं ।
वध्यमानापि यत् कर्णं नाजहुरणमूर्द्धनि । राजा दुःशासनश्चैव कृपः शारद्वतस्तथा ।
अश्वत्थामा कृतवर्म्मा शकुनिश्च महाबलः । न्यहनन् पाण्डवीं सेनां शतशोऽथ सहस्रशः ।